

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่จะส่งประเมิน (เรียงลำดับตามความดีเด่นหรือความสำคัญ)

๑) ชื่อผลงาน

๑.๑) ผลงานลำดับที่ ๑ : การแก้ต่างคดีหมายเลขดำที่ อ.๘๔๘/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๒๘๗/๒๕๖๓ ของศาลปกครองสูงสุด ระหว่าง นายธนภัท อุทุมพันธ์ ที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน ผู้ฟ้องคดี กรมทางหลวง ผู้ถูกฟ้องคดี เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครอง อันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

๑.๒) ผลงานลำดับที่ ๒ : การพิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กรณี นายฮันส์ เยอร์ก แคเซอเลอ-เกลส์ซิง โจทก์ นายเทวัน สมานคำ ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน จำเลย บริษัทแอคซ่าประกันภัย จำกัด (มหาชน) จำเลยร่วม เรื่อง ละเมิด เรียกค่าเสียหาย

๑.๓) ผลงานลำดับที่ ๓ : การฟ้องคดีแพ่งเรียกค่าเสียหายของศาลแขวงสุพรรณบุรี คดีหมายเลขดำที่ พ๒๓๘/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ พ๘๕/๒๕๖๒ ระหว่าง กรมทางหลวง โจทก์ นายประทีป กลิ่นน้ำหอม ที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน จำเลย

๒) ระยะเวลาที่ดำเนินการ

๒.๑) ผลงานลำดับที่ ๑ : กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๕ – ธันวาคม ๒๕๖๓

๒.๒) ผลงานลำดับที่ ๒ : พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๙ – สิงหาคม ๒๕๖๑

๒.๓) ผลงานลำดับที่ ๓ : พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๐ – พฤษภาคม ๒๕๖๒

๓) สัดส่วนในการดำเนินการเกี่ยวกับผลงาน

- ผลงานลำดับที่ ๑ : ตนเองปฏิบัติ ร้อยละ ๘๕

รายละเอียดผลงาน ตรวจสอบเอกสารหลักฐานและข้อเท็จจริงตามคำฟ้อง จัดทำความเห็นเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น รวบรวมเอกสารหลักฐานเพื่อใช้ในการแก้ต่างคดีประสานงานกับเจ้าหน้าที่ และพนักงานอัยการในการทำคำให้การโต้แย้งคำฟ้อง จัดทำคำแก้อุทธรณ์

กรณีที่เป็นผลงานร่วมกันของบุคคลหลายคน

รายชื่อผู้ที่มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ	สัดส่วนผลงานของผู้มีส่วนร่วม	ระบุรายละเอียดของผู้มีส่วนร่วมในผลงาน
นางวรารักษ์ ลิ้มสงวน		ร้อยละ ๑๕	พิจารณา ตรวจสอบ ความถูกต้องของข้อมูล ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย รวมทั้งความเห็นตามที่ผู้ขอรับการประเมินเสนอ ในฐานะผู้บังคับบัญชา

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่จะส่งประเมิน (ต่อ)

- ผลงานลำดับที่ ๒ : ตนเองปฏิบัติ ร้อยละ ๘๕

รายละเอียดผลงาน พิจารณาตรวจสอบสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พิจารณาข้อเท็จจริงในสำนวน และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จัดทำความเห็นเสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น เพื่อเสนอต่ออธิบดีในฐานะผู้มีอำนาจวินิจฉัยสั่งการ รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ให้กระทรวงการคลัง เพื่อพิจารณาตรวจสอบตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙

กรณีที่เป็นผลงานร่วมกันของบุคคลหลายคน

รายชื่อผู้ที่มีส่วนร่วม ในผลงาน	ลายมือชื่อ	สัดส่วนผลงาน ของผู้มีส่วนร่วม	ระบุรายละเอียดของผู้มีส่วนร่วมในผลงาน
นางวราภรณ์ ลิ้มสงวน		ร้อยละ ๑๕	พิจารณา ตรวจสอบ ความถูกต้องของ ข้อมูล ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย รวมทั้ง ความเห็นตามที่ผู้ขอรับการประเมินเสนอ ในฐานะผู้บังคับบัญชา

- ผลงานลำดับที่ ๓ : ตนเองปฏิบัติ ร้อยละ ๘๕

รายละเอียดผลงาน ตรวจสอบรวบรวมเอกสารหลักฐาน ข้อเท็จจริง และข้อกฎหมาย จัดทำความเห็นเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น รวบรวมเอกสารหลักฐานเพื่อใช้ในการฟ้องคดีแพ่ง ประสานงานกับเจ้าหน้าที่และพนักงานอัยการในการดำเนินการฟ้องคดีแพ่ง พิจารณาจัดทำความเห็นชี้แจงข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายต่อพนักงานอัยการ รวมทั้งดำเนินการตามคำขอของพนักงานอัยการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและขั้นตอนตามกฎหมาย

กรณีที่เป็นผลงานร่วมกันของบุคคลหลายคน

รายชื่อผู้ที่มีส่วนร่วม ในผลงาน	ลายมือชื่อ	สัดส่วนผลงาน ของผู้มีส่วนร่วม	ระบุรายละเอียดของผู้มีส่วนร่วมในผลงาน
นางวราภรณ์ ลิ้มสงวน		ร้อยละ ๑๕	พิจารณา ตรวจสอบ ความถูกต้องของ ข้อมูล ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย รวมทั้ง ความเห็นตามที่ผู้ขอรับการประเมินเสนอ ในฐานะผู้บังคับบัญชา

๔) ข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน (จำนวน ๑ เรื่อง)

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการแจ้งสิทธิตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ผู้ให้ถ้อยคำในการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามข้อ ๑๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙

แบบเสนอเค้าโครงเรื่องโดยสรุปของผลงานและข้อเสนอแนวคิดการพัฒนา หรือปรับปรุงงาน

(กรณีเลื่อนประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ)

ชื่อผลงานลำดับที่ ๑ การแก้ต่างคดีหมายเลขดำที่ อ.๘๔๘/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๒๘๗/๒๕๖๓ ของศาลปกครองสูงสุด ระหว่าง นายธนภัท อุทุมพันธ์ ที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน ผู้ฟ้องคดี กรมทางหลวง ผู้ถูกฟ้องคดี เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครอง อันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

๑) สรุปสาระสำคัญโดยย่อ

ด้วยศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งเรียกให้ กรมทางหลวง ผู้ถูกฟ้องคดี ทำคำให้การในคดีปกครอง คดีหมายเลขดำที่ ๑๘๑/๒๕๕๕ ระหว่าง นายธนภัท อุทุมพันธ์ ที่ ๑ นางขวัญเรือน อุทุมพันธ์ ที่ ๒ ผู้ฟ้องคดี กรมทางหลวง ผู้ถูกฟ้องคดี เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครอง และเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ โดยกล่าวหาว่า กรมทางหลวงในฐานะเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลบำรุงรักษาราวแผ่นเหล็กลูกฟูกกันรถหรือราวกันอันตรายปิดกั้น ไม่ได้ดูแลบำรุงรักษาราวแผ่นเหล็กลูกฟูกกันรถหรือราวกันอันตรายปิดกั้น ดังกล่าวให้มีสภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งาน จึงเป็นเหตุทำให้นายจักรกฤษ อุทุมพันธ์ บุตรของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ซึ่งขับขี่รถจักรยานยนต์หมายเลขทะเบียน พงต-๘๘๔ กรุงเทพมหานคร เฉี่ยวชนกับรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ทว-๕๗๑ กรุงเทพมหานคร เป็นเหตุให้รถจักรยานยนต์ที่นายจักรกฤษ อุทุมพันธ์ ขับขี่มาเสียหลัก และนายจักรกฤษ อุทุมพันธ์ ได้กระแทกกับราวแผ่นเหล็กลูกฟูกกันรถหรือราวกันอันตรายปิดกั้น ได้รับบาดเจ็บสาหัสสลายร่างจนเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตาย โดยขอให้กรมทางหลวงชดเชยค่าเสียหาย จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท

กรมทางหลวงได้ขอให้อธิบดีอัยการ สำนักงานคดีปกครอง พิจารณาดำเนินการแก้ต่างคดี พร้อมทั้งจัดทำสรุปข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานจัดส่งให้แก่พนักงานอัยการผู้แก้ต่างคดีเพื่อให้พนักงานอัยการจัดทำคำให้การโต้แย้งคำฟ้องและจัดทำคำให้การเพิ่มเติมเพื่อโต้แย้งคำคัดค้านคำให้การของผู้ฟ้องคดีให้แก่กรมทางหลวง ต่อมาสำนักงานคดีปกครองได้แจ้งผลคดีว่า ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาโดยเห็นว่า ความตายของนายจักรกฤษ อุทุมพันธ์ มิได้เกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรของเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวง ผู้ถูกฟ้องคดี แต่อย่างใด กรณีจึงไม่อาจถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสอง เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีมิได้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสอง จึงไม่ต้องวินิจฉัยในประเด็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองหรือไม่ เพียงใด ต่อมา ผู้ฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์คดี กรมทางหลวงจึงได้ขอให้อธิบดีอัยการ สำนักงานคดีปกครอง พิจารณาดำเนินการแก้อุทธรณ์คดี และชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาแก้อุทธรณ์ เพื่อโต้แย้งอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ต่อมาศาลปกครองสูงสุดได้พิพากษาโดยเห็นว่า แม้กรมทางหลวง ผู้ถูกฟ้องคดี ปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร แต่เมื่อปรากฏว่า อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเกิดจากการขับขี่รถจักรยานยนต์ด้วยความเร็วสูงและยังขับขี่โดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย จนเป็นเหตุทำให้ตนเองได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต ดังนั้น ถึงแม้ว่าราวกันอันตรายจะมีการซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพปกติใช้งานได้ตามสมควรหรือไม่ หากร่างกายของนายจักรกฤษกระแทกกับราวเหล็กกันอันตรายในสภาพความเร็วในลักษณะเดียวกัน ก็ย่อมได้รับผลกระทบในลักษณะเดียวกัน ดังนั้น การที่นายจักรกฤษ อุทุมพันธ์ ประสบอุบัติเหตุ และถึงแก่ความตายจึงมิใช่ผลโดยตรงจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ในการดำเนินการซ่อมแซมราวกันอันตรายดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรแต่อย่างใด การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่เป็นการละเมิดต่อนายจักรกฤษ อุทุมพันธ์ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง เป็นคดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๒๘๗/๒๕๖๓

ชื่อผลงานลำดับที่ ๑ การแก้ต่างคดีหมายเลขดำที่ อ.๘๔๘/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๒๘๗/๒๕๖๓ ของศาลปกครองสูงสุด ระหว่าง นายธนภัท อุทุมพันธ์ ที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน ผู้ฟ้องคดี กรมทางหลวง ผู้ถูกฟ้องคดี เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครอง อันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ (ต่อ)

๒) ความยุ่งยากซับซ้อนของงาน

คดีนี้ ผู้ฟ้องคดีได้บรรยายคำฟ้องโดยกล่าวหาว่ากรมทางหลวงหรือเจ้าหน้าที่กรมทางหลวงละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร และเรียกร้องให้กรมทางหลวงชดเชยค่าเสียหาย จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท โดยผู้ฟ้องคดีได้บรรยายฟ้องโดยตั้งประเด็นข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายหลายประเด็น โดยอาศัยเหตุเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของกรมทางหลวง ผู้เข้ารับการประเมินต้องพิจารณาประเด็นตามคำฟ้องและศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับหลักการของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายแพ่ง กฎหมายอาญา กฎหมายปกครอง รวมถึงแนวคำพิพากษาและคำวินิจฉัยในคดีแพ่ง คดีอาญา และคดีปกครอง รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกรมทางหลวง ได้แก่ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ เมื่อผู้เข้ารับการประเมินพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำดังกล่าวของเจ้าหน้าที่กรมทางหลวงเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่เจ้าหน้าที่ดังกล่าวจึงได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ แล้วจึงพิจารณาจัดทำบันทึกเสนอความเห็นเสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเพื่อส่งเรื่องให้พนักงานอัยการที่มีอำนาจรับผิดชอบคดีนี้ดำเนินการแก้ต่างคดี ตามพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อพิจารณาดำเนินการแก้ต่างคดีให้แก่กรมทางหลวง

ผู้เข้ารับการประเมินได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวบรวมและรายงานสำนักกฎหมาย ผู้เข้ารับการประเมินได้พิจารณาประเด็นตามคำฟ้องในส่วนข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดแล้ว มีความเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยกประเด็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของกรมทางหลวง ประเด็นเกี่ยวกับการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติของเจ้าหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร และประเด็นเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนตามกฎหมาย และเห็นสมควรจัดทำสรุปข้อเท็จจริงเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงและใช้ประกอบการจัดทำคำให้การของพนักงานอัยการ โดยกำหนดประเด็นในคำให้การและคำให้การเพิ่มเติมเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของกรมทางหลวง การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่กรมทางหลวง ประเด็นข้อต่อสู้เกี่ยวกับการได้ดำเนินการให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด และข้อต่อสู้เกี่ยวกับสิทธิในการได้รับค่าสินไหมทดแทนของผู้ฟ้องคดี พร้อมทั้งอ้างอิงข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยหลักการของกฎหมาย ได้แก่ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประมวลกฎหมายอาญา หลักกฎหมายปกครอง หลักกฎหมายแพ่ง หลักกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ โดยผู้เข้ารับการประเมินได้ดำเนินการศึกษาประเด็นข้อกฎหมายดังกล่าวเพื่อให้ข้อต่อสู้ของกรมทางหลวงสอดคล้องกับหลักการของกฎหมายซึ่งจะทำให้ข้อกล่าวอ้างเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและมีความน่าเชื่อถือ และทำให้ข้อต่อสู้และพยานหลักฐานที่กล่าวอ้างมีผลต่อการรับฟังพยานหลักฐานของศาลซึ่งจะมีผลในทางนำสืบและในชั้นการพิจารณาพยานหลักฐานของศาล ดังปรากฏว่า ศาลได้นำข้อเท็จจริงตามคำให้การและคำให้การเพิ่มเติมแก้คำคัดค้านคำให้การที่ผู้ขอรับการประเมินชี้แจงข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย

ชื่อผลงานลำดับที่ ๑ การแก้ต่างคดีหมายเลขดำที่ อ.๘๔๘/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๒๘๗/๒๕๖๓ ของศาลปกครองสูงสุด ระหว่าง นายธนภัท อุทุมพันธ์ ที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน ผู้ฟ้องคดี กรมทางหลวง ผู้ถูกฟ้องคดี เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครอง อันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ (ต่อ)

และใช้ประกอบการจัดทำคำให้การและคำให้การเพิ่มเติมของพนักงานอัยการไปเป็นส่วนหนึ่งในข้อวินิจฉัยของศาลในประเด็นเกี่ยวกับการกระทำที่เป็นผลโดยตรงที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและความเสียหายต่อชีวิต ร่างกายและทรัพย์สิน ของนายจักรกรฤษ อุทุมพันธ์ โดยศาลปกครองชั้นต้นและศาลปกครองสูงสุด ได้พิจารณาวินิจฉัยตามประเด็นในคำให้การและคำให้การเพิ่มเติมที่ผู้ขอรับการประเมินชี้แจงข้อเท็จจริงดังมีสาระสำคัญในคดีทำนองเดียวกันโดยวินิจฉัยเกี่ยวกับประเด็นอำนาจหน้าที่ของกรมทางหลวง ประเด็นเกี่ยวกับหลักความสัมพันธ์ของการกระทำ ประเด็นเกี่ยวกับการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ โดยเห็นว่า อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเกิดจากการขับซิ่งรถจักรยานยนต์ด้วยความเร็วสูง และขับซิ่งโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย จนเป็นเหตุทำให้ตนเองได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต ดังนั้น แม้ว่าราวกันอันตรายจะมีกรงข้อมแซมให้อยู่ในสภาพปกติใช้งานได้ตามสมควรหรือไม่ หากร่างกายของนายจักรกรฤษ อุทุมพันธ์ กระแทกกับราวเหล็กกันอันตรายในสภาพความเร็วในลักษณะเดียวกัน ก็ย่อมได้รับผลกระทบในลักษณะเดียวกัน การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่เป็นการละเมิดต่อนายจักรกรฤษ อุทุมพันธ์ กรมทางหลวง ผู้ถูกฟ้องคดี จึงไม่ต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ผู้เข้ารับการประเมินพิจารณา คำพิพากษาของศาลปกครองดังกล่าวแล้วเห็นว่า การที่ศาลมีคำพิพากษายกฟ้องเป็นประโยชน์แก่ทางราชการ ทำให้ทางราชการไม่ต้องนำเงินไปวางชำระหนี้ตามคำพิพากษา

๓) ประโยชน์ที่หน่วยงานได้รับ

การที่ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองกลางให้ยกฟ้องกรมทางหลวง ทำให้กรมทางหลวงไม่ต้องรับผิดชอบชดเชยค่าเสียหายเป็นเงินจำนวน จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี และทำให้รัฐไม่ต้องสูญเสียงบประมาณแผ่นดินในส่วนนี้ และกรมทางหลวงสามารถนำแนวทางในการต่อสู้คดีในคดีนี้ไปใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อเป็นแนวทางในการต่อสู้คดีในคดีที่มีประเด็นตามคำฟ้องที่มีสาระสำคัญทำนองเดียวกัน ทำให้การจัดทำคำให้การแก้คำฟ้องของกรมทางหลวงมีความเป็นเอกภาพ สามารถชี้แจงข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญและประเด็นที่ศาลให้ความสำคัญและส่งผลต่อการใช้ดุลยพินิจวินิจฉัยประเด็นแห่งคดีของศาล อีกทั้งเป็นแนวทางในการดำเนินการตาม กฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการบำรุงรักษาอุปกรณ์อำนวยความสะดวกของกรมทางหลวงอีกด้วย

ชื่อผลงานลำดับที่ ๒ การพิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่กรณี นายฮันส์ เยอร์ก แคเซอเลอ-กเลสซิง โจทก์ นายเทวัน สมานคำ ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน จำเลย บริษัทแอซ่าประกันภัย จำกัด (มหาชน) จำเลยร่วม เรื่อง ละเมิด เรียกค่าเสียหาย

๑) สรุปสาระสำคัญโดยย่อ

ด้วยศาลจังหวัดพญาได้มีคำสั่งเรียกให้ กรมทางหลวง จำเลยที่ ๓ ทำคำให้การแก้คดีในคดีแพ่งคดีหมายเลขคดีที่ ๑๑๙๗/๒๕๕๕ ระหว่าง นายฮันส์ เยอร์ก แคเซอเลอ-กเลสซิง โจทก์ นายเทวัน สมานคำ ที่ ๑ เทศบาลตำบลท่าสะพาน ที่ ๒ กรมทางหลวง ที่ ๓ จำเลย บริษัท แอซ่าประกันภัย จำกัด(มหาชน) จำเลยร่วม เรื่อง ละเมิด เรียกค่าเสียหาย กรมทางหลวงได้ขอให้สำนักงานอัยการจังหวัดพญาพิจารณาดำเนินการแก้ต่างคดีให้แก่กรมทางหลวง ต่อมาสำนักงานอัยการจังหวัดพญาได้แจ้งผลคดีว่า ศาลจังหวัดพญาได้มีคำพิพากษาให้กรมทางหลวง จำเลยที่ ๓ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่โจทก์เป็นเงิน ๘๘๖,๕๐๐.๐๐ บาท และให้จำเลยที่ ๓ ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ ๖ ใน ๑๐ และให้จำเลยที่ ๓ ใช้ค่าทนายความเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐.๐๐ บาท กรมทางหลวงได้พิจารณาคำพิพากษาของศาลจังหวัดพญาแล้วจึงได้ขอให้สำนักงานอัยการจังหวัดพญาพิจารณาดำเนินการอุทธรณ์คดีให้แก่กรมทางหลวง จำเลยที่ ๓ ต่อมาศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ได้พิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดพญา กรมทางหลวงได้พิจารณาคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๒ แล้วจึงได้ขอให้สำนักงานอัยการจังหวัดพญาพิจารณาดำเนินการฎีกาคดีให้แก่กรมทางหลวง จำเลยที่ ๓ ต่อมา ศาลฎีกาได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงซึ่งศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ได้วินิจฉัยโดยชอบด้วยเหตุผลแล้ว ศาลฎีกาจึงไม่รับคดีไว้พิจารณาพิพากษา และมีคำสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ตามคำสั่งศาลฎีกาที่ ๑๓๓๒๐/๒๕๕๘ และกรมทางหลวงได้วางเงินชำระหนี้ให้แก่โจทก์ตามคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๒ แล้ว เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ เป็นเงินจำนวน ๘๘๖,๕๐๐.๐๐ บาท จึงเป็นกรณีที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ ในประเด็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่กรมทางหลวงต่อไป ซึ่งผู้เข้ารับการประเมินได้พิจารณาสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบในกรณีดังกล่าวโดยมีความเห็นว่า เจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงมิได้ปฏิบัติหน้าที่โดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่กรมทางหลวง ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ และเห็นสมควรยุติเรื่อง แต่เนื่องจากกรณีนี้เป็นกรณีที่อยู่ในอำนาจของกระทรวงการคลังในการพิจารณาอนุมัติยุติเรื่อง กรมทางหลวงจึงต้องรายงานผลการพิจารณาให้กระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาตรวจสอบตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๒ กรมทางหลวงจึงได้รายงานผลการพิจารณาสำนวนความรับผิดทางละเมิดในกรณีนี้ไปยังกระทรวงการคลัง ต่อมากระทรวงการคลังได้แจ้งผลการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่โดยเห็นว่า เจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงได้ปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลและตรวจสอบเส้นทางบริเวณช่วงที่เกิดเหตุที่อยู่ในความรับผิดชอบแล้วพฤติการณ์จึงยังถือไม่ได้ว่าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่มีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการ

ชื่อผลงานลำดับที่ ๒ การพิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณี นายฮันส์ เยอร์ก แคเซอเลอ-กเลสซิง โจทก์ นายเทวิน สมานคำ ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน จำเลย บริษัทแอกซ่าประกันภัย จำกัด (มหาชน) จำเลยร่วม เรื่อง ละเมิด เรียกค่าเสียหาย (ต่อ)

๒) ความยุ่งยากซับซ้อนของงาน

การพิจารณารายงานการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเป็นขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยมีเจตนารมณ์เพื่อพิจารณาให้ความคุ้มครองและความเป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่รัฐ และบุคคลผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยผู้เข้ารับการประเมินจะต้องพิจารณาความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ ความชอบด้วยกฎหมายของหลักการทางปกครอง และข้อเท็จจริงที่ปรากฏในสำนวน ได้แก่ บันทึกการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด บันทึกถ้อยคำของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาว่า ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับหน่วยงานของรัฐเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายของเจ้าหน้าที่หรือไม่ ซึ่งจะนำไปสู่ประเด็นวินิจฉัยว่า เจ้าหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการหรือบุคคลภายนอกหรือไม่

กระบวนการดังกล่าวจึงถือเป็นขั้นตอนการกลั่นกรองข้อเท็จจริงเพื่อชี้แจงน้ำหนักพยานหลักฐานว่า พยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวนสามารถรับฟังได้สอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดหรือไม่ โดยจะต้องพิจารณาประเด็นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และความรับผิดของเจ้าหน้าที่ รวมถึงเหตุปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การวินิจฉัยเกี่ยวกับความรับผิดของเจ้าหน้าที่โดยอาศัยเหตุผล และการพิจารณาประเด็นปัญหาข้อกฎหมาย ประกอบแนวคำวินิจฉัยของศาลและแนวคำวินิจฉัยของกระทรวงการคลัง หรือแนวบรรทัดฐานอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา เพื่อจัดทำความเห็นทางกฎหมายเสนอต่อผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยสั่งการตามกฎหมายต่อไป

เนื่องจากคดีนี้เป็นกรณีความเสียหายที่เกิดขึ้นกับทางราชการเกินกว่า ๕๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท เมื่อผู้เข้ารับการประเมินได้พิจารณาสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดในกรณีดังกล่าว โดยมีความเห็นว่า เจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงมิได้ปฏิบัติหน้าที่โดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่กรมทางหลวง ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ และเห็นสมควรยุติเรื่อง แต่ในกรณีนี้อำนาจในการอนุมัติยุติเรื่องเป็นอำนาจของกระทรวงการคลัง เมื่อผู้รับการประเมินได้จัดทำความเห็นเสนอต่ออธิบดีกรมทางหลวง ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยสั่งการแล้ว จึงได้รายงานผลการพิจารณาให้กระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาตรวจสอบตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ต่อมากระทรวงการคลังได้แจ้งผลการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่โดยเห็นว่า เจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงได้ปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลและตรวจสอบเส้นทางบริเวณช่วงที่เกิดเหตุที่อยู่ในความรับผิดชอบแล้ว พฤติการณ์จึงยังถือไม่ได้ว่าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่มีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการ ซึ่งเป็นกรณีที่กระทรวงการคลังได้พิจารณาวินิจฉัยโดยมีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของผู้เข้ารับการประเมินที่ได้จัดทำความเห็นเสนอต่ออธิบดีกรมทางหลวงเพื่อวินิจฉัยสั่งการให้เป็นไปตามกฎหมาย

ชื่อผลงานลำดับที่ ๒ การพิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่กรณี นายฮันส์ เยอร์ก แคเซอเลอ-กเลสซิง โจทก์ นายเทวิน สมานคำ ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน จำเลย บริษัทเอกซ่าประกันภัย จำกัด (มหาชน) จำเลยร่วม เรื่อง ละเมิด เรียกค่าเสียหาย (ต่อ)

๓) ประโยชน์ที่หน่วยงานได้รับ

คดีนี้สามารถนำความรู้เกี่ยวกับการพิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่เป็นแนวทางในการวินิจฉัยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ปรากฏในสำนวนความรับผิดชอบละเมิดที่มีสาระสำคัญเช่นเดียวกันเพื่อทำให้เกิดเป็นแนวทางประกอบการใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการสอบสวนและเจ้าหน้าที่พิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ โดยทำให้แนวทางการตรวจสอบข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน สอดคล้องกับแนวคำวินิจฉัยของศาล และแนวคำวินิจฉัยของกระทรวงการคลัง ทำให้เกิดการบูรณาการด้านองค์ความรู้เกี่ยวกับการพิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด ทำให้สามารถเพิ่มพูนทักษะในการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายของเจ้าหน้าที่กรมทางหลวง จนสามารถปฏิบัติให้เป็นแนวทางแก่เจ้าหน้าที่กรมทางหลวง และสามารถตอบสนองต่อการกิจและรักษาประโยชน์ของทางราชการได้

ชื่อผลงานลำดับที่ ๓ การฟ้องคดีแพ่งเรียกค่าเสียหายของศาลแขวงสุพรรณบุรี คดีหมายเลขดำที่ พ๒๓๘/๒๕๖๑
คดีหมายเลขแดงที่ พ๙๕/๒๕๖๒ ระหว่าง กรมทางหลวง โจทก์ นายประทีป กลิ่นน้ำหอม ที่ ๑
กับพวกรวม ๒ คน จำเลย

๑) สรุปสาระสำคัญโดยย่อ

คดีนี้ ผู้เข้ารับการประเมินได้รับรายงานจากสำนักงานทางหลวงที่ ๑๒ (สุพรรณบุรี) กรณี เกิดอุบัติเหตุ เป็นเหตุให้เสาสัญญาณไฟจราจร ซึ่งเป็นทรัพย์สินของกรมทางหลวงได้รับความเสียหาย ผู้เข้ารับการประเมิน ได้พิจารณาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานแล้วเห็นสมควรฟ้องคดีแพ่งเรียกค่าเสียหายจาก นายประทีป กลิ่นน้ำหอม และนายสมจิตร นิลไธล ในฐานะเป็นผู้ควบคุมและขับขี่ยานพาหนะในขณะเกิดเหตุ ในมูลคดีเรื่อง เรียกค่าเสียหาย โดยผู้เข้ารับการประเมินได้ดำเนินการพิจารณาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ที่ปรากฏในสำนวนและเห็นสมควรฟ้องนายประทีป กลิ่นน้ำหอม ในฐานะผู้ควบคุมและขับขี่รถยนต์ หมายเลขทะเบียน กง - ๕๘๓๑ อุทัยธานี และนายสมจิตร นิลไธล ในฐานะเป็นผู้ควบคุมและขับขี่รถยนต์หมายเลขทะเบียน ขง - ๙๓๕๘ สุพรรณบุรี (เดิมหมายเลขทะเบียน ป - ๙๓๕๘ สุพรรณบุรี) ซึ่งได้ขับขี่ยานพาหนะอันเดินด้วยกำลังเครื่องจักรกลด้วยความประมาทปราศจากความระมัดระวัง เชี่ยวชาญดูแลสัญญาณไฟจราจร ซึ่งเป็นทรัพย์สินของกรมทางหลวงได้รับความเสียหาย เป็นเงินทั้งสิ้น ๙๓,๐๐๐.๐๐ บาท

ผู้เข้ารับการประเมินได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานในสำนวนและได้ดำเนินการแจ้งให้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวบรวมข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับคดีเพื่อให้ข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐาน สมบูรณ์เพียงพอในการจัดทำความเห็นเสนอต่ออธิบดีกรมทางหลวงขอให้สำนักงานอัยการคดีศาลแขวง สุพรรณบุรีดำเนินการฟ้องคดีแพ่ง เพื่อเรียกค่าเสียหายจากจำเลยทั้งสองให้แก่กรมทางหลวง เมื่อสำนักงาน อัยการคดีศาลแขวงสุพรรณบุรีได้รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาแล้ว ผู้เข้ารับการประเมินในฐานะผู้ประสานคดี ได้ดำเนินการตรวจสอบ รวบรวมข้อเท็จจริงพยานหลักฐาน และพิจารณาข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมาย และชี้แจงข้อเท็จจริงที่จำเป็นต่อการพิจารณาของพนักงานอัยการ ตลอดจนร่วมเตรียมข้อเท็จจริง เอกสารหลักฐานและพยานที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบการสืบพยานต่อศาล โดยได้ชี้แจงประเด็น ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายสำคัญที่เกี่ยวข้องกับคดี และผู้เข้ารับการประเมินได้พิจารณาข้อเสนอในการทำ สัญญาประนีประนอมยอมความของจำเลยทั้งสองและจัดทำความเห็นเสนอต่ออธิบดีกรมทางหลวง เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในการประนีประนอมยอมความ และแจ้งความเห็นของอธิบดีกรมทางหลวง ไปยังสำนักงานอัยการคดีศาลแขวงสุพรรณบุรีเพื่อพิจารณาดำเนินการทำสัญญาประนีประนอมยอม ความกับจำเลยทั้งสอง ต่อมาในวันนัดพิจารณาหรือทำสัญญาประนีประนอมยอมความ จำเลยทั้งสอง ได้แย้งเงื่อนไขในสัญญาประนีประนอมยอมความของกรมทางหลวง โดยเห็นว่า จำเลยทั้งสองไม่ต้อง ร่วมกันรับผิดชอบในค่าเสียหายจำนวน ๙๓,๐๐๐.๐๐ บาท และเห็นว่าค่าเสียหายจำนวนดังกล่าวสูงเกิน กว่าความเป็นจริง จำเลยทั้งสองจึงเสนอเงื่อนไขในการทำสัญญาประนีประนอมยอมความใหม่ โดยขอให้ กรมทางหลวงดอดอกเบี้ยตามฟ้อง และขอชำระค่าเสียหายคนละกึ่งหนึ่ง โดยให้จำเลยทั้งสองชำระเงิน คนละ ๔๖,๕๐๐.๐๐ บาท และสำนักงานทางหลวงที่ ๑๒ (สุพรรณบุรี) เห็นว่า หากจำเลยทั้งสอง ยกข้อต่อสู้ในประเด็นเกี่ยวกับค่าเสียหายอาจทำให้ศาลปรับลดค่าเสียหายที่กรมทางหลวงได้เรียกร้องต่อ จำเลยทั้งสอง จึงขอให้สำนักกฎหมายพิจารณาเงื่อนไขในการประนีประนอมยอมความของจำเลยทั้งสอง

ชื่อผลงานลำดับที่ ๓ การฟ้องคดีแพ่งเรียกค่าเสียหายของศาลแขวงสุพรรณบุรี คดีหมายเลขดำที่ พ๒๓๘/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ พ๒๕/๒๕๖๒ ระหว่าง กรมทางหลวง โจอทก์ นายประทีป กลิ่นน้ำหอม ที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน จำเลย (ต่อ)

อย่างไรก็ตาม ผู้เข้ารับการประเมินได้พิจารณาข้อโต้แย้งของจำเลยทั้งสอง รวมทั้งเงื่อนไขเพิ่มเติมในการทำสัญญาประนีประนอมยอมความของจำเลยทั้งสอง ประกอบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แล้วเห็นว่า เงื่อนไขในการทำสัญญาประนีประนอมยอมความของจำเลยทั้งสองไม่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการ เนื่องจากทำให้กรมทางหลวงเสียสิทธิในการเรียกให้จำเลยทั้งสองชำระหนี้ให้แก่กรมทางหลวงโดยสิ้นเชิง อันเป็นการสละสิทธิในการดำเนินคดีและทำให้สิทธิในการได้รับชำระหนี้ของกรมทางหลวงลดลง รวมทั้งการรับข้อเสนอดังกล่าวไม่ทำให้กรมทางหลวงได้รับชำระหนี้มากกว่ากรณีศาลพิพากษาให้กรมทางหลวงชนะคดีตามคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้อง ผู้เข้ารับการประเมินจึงเห็นว่าไม่สมควรรับข้อเสนอและเงื่อนไขในการทำสัญญาประนีประนอมยอมความของจำเลยทั้งสอง ผู้เข้ารับการประเมินจึงได้จัดทำความเห็นดังกล่าวเสนอต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อแจ้งผลการพิจารณาเงื่อนไขในการทำสัญญาประนีประนอมยอมความกับจำเลยทั้งสองไปยังสำนักงานทางหลวงที่ ๑๒ (สุพรรณบุรี) ต่อมาศาลแขวงสุพรรณบุรีจึงได้ดำเนินกระบวนการพิจารณาและได้มีคำพิพากษาให้จำเลยทั้งสองชำระเงิน จำนวน ๑๐๗,๙๔๓.๗๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๙๓,๐๐๐.๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องไปจนกว่าจะชำระเสร็จ กับให้ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความแทนโจทก์ ซึ่งทำให้กรมทางหลวงได้รับชำระค่าเสียหายเต็มจำนวนตามคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้อง และทางราชการได้ประโยชน์

๒) ความยุ่งยากซับซ้อนของงาน

คดีนี้ผู้เข้ารับการประเมินได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานในสำนวนและได้ดำเนินการแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวบรวมข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับคดีเพื่อให้ข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานสมบูรณ์เพียงพอต่อการพิจารณาดำเนินคดีและพิจารณาทบบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ประกอบการจัดทำความเห็นเสนอต่ออธิบดีกรมทางหลวงขอให้สำนักงานอัยการคดีศาลแขวงสุพรรณบุรีดำเนินการฟ้องคดีแพ่งให้กรมทางหลวง โดยผู้เข้ารับการประเมินต้องดำเนินการชี้แจงข้อเท็จจริงต่อพนักงานอัยการเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาจัดทำคำฟ้องในคดีแพ่ง โดยต้องศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับประเด็นปัญหาข้อเท็จจริงและปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง รวมถึงพิจารณาแนวคำพิพากษาศาลฎีกาซึ่งใช้เป็นบรรทัดฐานเพื่ออ้างอิง รวมทั้งพิจารณารวบรวมและคัดเลือกเอกสารหลักฐานที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินคดี และผู้เข้ารับการประเมินได้ประสานงานและชี้แจงประเด็นข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายสำคัญเพื่อใช้ประกอบการดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาล โดยปรากฏว่าในวันนัดพิจารณา จำเลยทั้งสองพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเป็นไปตามคำฟ้องและพยานหลักฐานที่ผู้เข้ารับการประเมินได้พิจารณารวบรวม จำเลยทั้งสองจึงได้เสนอเงื่อนไขและขอประนีประนอมยอมความกับกรมทางหลวง ซึ่งผู้เข้ารับการประเมินได้นำข้อเสนอของจำเลยทั้งสองดังกล่าวมาพิจารณาโดยศึกษาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงแนวคำพิพากษาของศาลซึ่งใช้เป็นบรรทัดฐานในการพิจารณา และมีความเห็นว่า ข้อเสนอของจำเลยทั้งสองเป็นประโยชน์ต่อทางราชการทำให้กรมทางหลวงได้รับชำระหนี้เต็มจำนวน ผู้เข้ารับการประเมินจึงได้จัดทำความเห็นเสนอต่ออธิบดีกรมทางหลวงเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในการทำสัญญาประนีประนอมยอมความกับจำเลยทั้งสอง

ชื่อผลงานลำดับที่ ๓ การฟ้องคดีแพ่งเรียกค่าเสียหายของศาลแขวงสุพรรณบุรี คดีหมายเลขดำที่ พ๒๓๘/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ พ๙๕/๒๕๖๒ ระหว่าง กรมทางหลวง โจอทก์ นายประทีป กลิ่นน้ำหอม ที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน จำเลย (ต่อ)

ต่อมาข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในวันนัดพิจารณาหรือทำสัญญาประนีประนอม จำเลยทั้งสองได้แย้งเงื่อนไขในสัญญาประนีประนอมยอมความของกรมทางหลวง โดยเห็นว่า จำเลยทั้งสองไม่ต้องร่วมกันรับผิดชอบในค่าเสียหายจำนวน ๙๓,๐๐๐.๐๐ บาท และเห็นว่าค่าเสียหายจำนวนดังกล่าวสูงเกินกว่าความเป็นจริง จำเลยทั้งสองจึงเสนอเงื่อนไขในการทำสัญญาประนีประนอมยอมความใหม่ โดยขอให้กรมทางหลวงดอดอกเบี้ยตามฟ้อง และขอชำระค่าเสียหายคนละกึ่งหนึ่ง โดยให้จำเลยทั้งสองชำระเงินคนละ ๔๖,๕๐๐.๐๐ บาท และสำนักงานทางหลวงที่ ๑๒ (สุพรรณบุรี) เห็นว่า หากจำเลยทั้งสองยกข้อต่อสู้ในประเด็นเกี่ยวกับค่าเสียหายอาจทำให้ศาลปรับลดค่าเสียหายที่กรมทางหลวงได้เรียกร้องต่อจำเลยทั้งสอง จึงขอให้สำนักกฎหมายพิจารณาเงื่อนไขในการประนีประนอมยอมความของจำเลยทั้งสอง ผู้เข้ารับการประเมินได้พิจารณาข้อโต้แย้งของจำเลยทั้งสอง รวมทั้งเงื่อนไขเพิ่มเติมในการทำสัญญาประนีประนอมยอมความของจำเลยทั้งสอง โดยได้ศึกษาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงแนวคำพิพากษาของศาลซึ่งใช้เป็นบรรทัดฐานในการพิจารณา เพื่อนำมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำข้อวินิจฉัยประเด็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับข้อเสนอในการทำสัญญาประนีประนอมยอมความของจำเลยทั้งสอง โดยเห็นว่า เงื่อนไขในการทำสัญญาประนีประนอมยอมความของจำเลยทั้งสองขัดต่อหลักการสำคัญของกฎหมายและขัดต่อบรรทัดฐานของคำพิพากษาของศาลฎีกา จึงเป็นข้อเสนอมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเป็นข้อเสนอมที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการ เนื่องจากทำให้กรมทางหลวงเสียสิทธิในการเรียกให้จำเลยทั้งสองชำระหนี้ให้แก่กรมทางหลวงโดยสิ้นเชิง อันเป็นการสละสิทธิในการดำเนินคดีและทำให้สิทธิในการรับชำระหนี้ของกรมทางหลวงลดลง ซึ่งหากดำเนินการทำสัญญาประนีประนอมยอมความกับจำเลยทั้งสองตามเงื่อนไขดังกล่าวจะทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย รวมทั้งการรับข้อเสนอมดังกล่าวไม่ทำให้กรมทางหลวงได้รับชำระหนี้มากกว่ากรณีที่ศาลพิพากษาให้กรมทางหลวงชนะคดีตามคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้อง จึงเห็นว่า การไม่รับข้อเสนอมดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อกรมทางหลวง จึงมีความเห็นไม่สมควรรับข้อเสนอมและเงื่อนไขในการทำสัญญาประนีประนอมยอมความของจำเลยทั้งสอง ผู้เข้ารับการประเมินจึงได้จัดทำความเห็นดังกล่าวเสนอต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อแจ้งผลการพิจารณาเงื่อนไขในการทำสัญญาประนีประนอมยอมความกับจำเลยทั้งสองไปยังสำนักงานทางหลวงที่ ๑๒ (สุพรรณบุรี) ต่อมาศาลแขวงสุพรรณบุรีจึงได้ดำเนินกระบวนการพิจารณาและได้มีคำพิพากษาให้จำเลยทั้งสองชำระเงิน จำนวน ๑๐๗,๙๔๓.๗๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๙๓,๐๐๐.๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องไปจนกว่าจะชำระเสร็จ กับให้ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความแทนโจทก์ ซึ่งผลคดีดังกล่าวสอดคล้องกับหลักการและเหตุผลและเป็นไปตามความเห็นของผู้เข้ารับการประเมิน โดยผลแห่งคดีดังกล่าวทำให้กรมทางหลวงได้รับชำระค่าเสียหายเต็มจำนวนตามคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้อง ทำให้ทางราชการได้รับประโยชน์

๓) ประโยชน์ที่หน่วยงานได้รับ

คดีนี้ศาลได้มีคำพิพากษาให้เป็นไปตามคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้อง ผลคดีดังกล่าวทำให้กรมทางหลวงได้รับชำระหนี้ในส่วนค่าเสียหายที่แท้จริงและได้รับชำระหนี้ในส่วนดอกเบี้ยซึ่งกรมทางหลวงมีสิทธิได้รับตามกฎหมาย จึงเป็นกรณีที่ทำให้ทางราชการได้รับประโยชน์สูงสุดและเป็นการรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ

ชื่อผลงานลำดับที่ ๓ การฟ้องคดีแพ่งเรียกค่าเสียหายของศาลแขวงสุพรรณบุรี คดีหมายเลขดำที่ พ๒๓๘/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ พ๙๕/๒๕๖๒ ระหว่าง กรมทางหลวง โจทก์ นายประทีป กลิ่นน้ำหอม ที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน จำเลย (ต่อ)

คดีนี้เป็นคดีที่มีบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดหลายฝ่าย และมีนิติสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันอันนำไปสู่ การฟ้องเรียกค่าเสียหายจากบุคคลดังกล่าวโดยอาศัยข้อหา ข้ออ้างอันเป็นหลักแห่งข้อหา และอาศัย ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องเนื่องกัน ซึ่งการฟ้องร้องดำเนินคดีแพ่งเรียกค่าเสียหายโดยอาศัยนิติสัมพันธ์ ดังกล่าวจะต้องอาศัยการทำความเข้าใจข้อเท็จจริงเพื่อวินิจฉัยข้อกฎหมายที่ใช้เป็นหลักในการอ้างอิง รวมถึงการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนข้อกล่าวอ้างในการฟ้องร้องคดีบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในคดี โดยจะต้องดำเนินการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในสำนวนเพื่อให้สอดคล้องกับ แนวคำพิพากษาของศาลในคดีแพ่งซึ่งใช้เป็นแนวบรรทัดฐานในการดำเนินคดี ประกอบการการชี้แจง ข้อเท็จจริงเพื่อให้ข้อเท็จจริงเกิดความกระจ่างและสร้างความเข้าใจเป็นเอกภาพระหว่างกรมทางหลวง และพนักงานอัยการเจ้าของสำนวน ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้ทำให้เกิดการบูรณาการร่วมกันของ หน่วยงานของรัฐ ทำให้การทำงานมีความสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินคดีแพ่งของพนักงานอัยการ ซึ่งสามารถนำแนวทางในคดีนี้ไปใช้พัฒนาต่อยอดเพื่อจัดทำแนวทางการเตรียมคดี การรวบรวม เอกสารหลักฐาน การดำเนินคดีแพ่ง แนวทางการประสานงาน และแนวทางการชี้แจงข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญต่อการดำเนินคดี โดยเฉพาะในกรณีที่มีผู้ต้องร่วมรับผิดชอบมี ความซับซ้อนกว่าการดำเนินคดีแพ่งทั่วไป ซึ่งทำให้กรมทางหลวงมีโอกาสได้รับชำระค่าเสียหายได้เต็มจำนวน ค่าเสียหายมากขึ้น

นอกจากนี้คดีนี้มีขั้นตอนการดำเนินการพิจารณาข้อเสนอเกี่ยวกับการทำสัญญาประนีประนอมยอมความของ จำเลยทั้งสองซึ่งต้องอาศัยการพิจารณาข้อเท็จจริงในทางการพิจารณาประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงพิจารณาประโยชน์ที่จะเกิดกับทางราชการ โดยเฉพาะในส่วนการพิจารณาข้อกฎหมายเพื่อให้ ราชการได้รับประโยชน์จากการต่อสู้คดีและผลแห่งคดี ซึ่งเป็นการรักษามลประโยชน์สูงสุดของทางราชการ แนวทางการพิจารณาข้อเสนอของจำเลยทั้งสองในคดีนี้จึงเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่ในการพิจารณาข้อเสนอในการทำสัญญาประนีประนอมยอมความที่จะทำให้ราชการได้รับ ประโยชน์สูงสุด

การจัดทำแนวทางข้างต้นจะทำให้เจ้าหน้าที่กรมทางหลวงซึ่งเกี่ยวข้องกับส่วนงานคดีมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติงานด้านคดีซึ่งเป็นการกิจงานของตน ทำให้ช่วยเพิ่มพูน ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และสามารถตอบสนองต่อการกิจงานและรักษาประโยชน์ของกรมทางหลวงได้ รวมทั้งยังสามารถนำบรรทัดฐานของคำพิพากษามาใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ ซึ่งสามารถ ยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กรมทางหลวงได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการแจ้งสิทธิตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ผู้ให้ถ้อยคำในการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามข้อ ๑๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย หลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙

๑) สรุปหลักการและเหตุผล

กรมทางหลวงเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงสัมปทาน รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทำการวิจัยและพัฒนางานก่อสร้าง บำรุง และบำรุงรักษาทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงสัมปทาน หรือกล่าวอีกนัยได้ว่า กรมทางหลวงเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจเกี่ยวกับงานทาง ครอบคลุมทั่วทั้งประเทศ ซึ่งโดยสภาพการณ์ด้านเศรษฐกิจ สังคมในปัจจุบันมีส่วนผลักดันให้การสัญจร ทางบกเป็นช่องทางในการคมนาคมหลักของประเทศ การจัดทำบริการสาธารณะด้านการคมนาคม เพื่อให้ทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงประชาชนโดยทั่วไปสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างครอบคลุม จึงเป็นพันธกิจที่สำคัญอย่างยิ่ง

อย่างไรก็ตาม แม้ว่ากรมทางหลวงจะมีการจัดสรรทรัพยากรบุคคลและงบประมาณเพื่อสนับสนุน ภารกิจดังกล่าวอย่างต่อเนื่องเพียงใด แต่ก็ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า กรมทางหลวงไม่สามารถดำเนินการ เพื่อป้องกันมิให้เกิดอุบัติเหตุบนทางหลวงซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นควบคู่กับการปฏิบัติหน้าที่ของกรมทางหลวง ได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นนั้นอาจเกิดขึ้นจากความบกพร่องจากปัจจัยภายนอกที่ไม่อาจควบคุมได้ หรือรวมถึงปัจจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหาอันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวง ซึ่งปัจจัยปัญหาเหล่านี้นำไปสู่การเสนอข้อพิพาทต่อศาลโดยการใช้สิทธิทางศาลยื่นข้อกล่าวหาโดยทำเป็น คำฟ้องกล่าวอ้างว่ากรมทางหลวงละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรืออาจเป็น กรณีใช้สิทธิยื่นเรื่องร้องเรียนเพื่อเรียกร้องให้กรมทางหลวงเยียวยาความเสียหาย

กรณีเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า บุคคลภายนอกได้กล่าวหาว่า หน่วยงานของรัฐได้กระทำการหรือละเว้น การกระทำการตามหน้าที่อันเป็นการทำละเมิดทำให้บุคคลดังกล่าวได้รับความเสียหาย หรือเป็นกรณีมีการกล่าวหา หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ความเสียหายเกิดจากเจ้าหน้าที่ จึงเป็นกรณีที่ต้องดำเนินการแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดเพื่อรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบการวินิจฉัยให้เป็นไปตามกฎหมาย รวมถึงใช้ประกอบการต่อสู้คดี ซึ่งในการดำเนินการสอบ ข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดจะต้องดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานทั้งปวง รวมถึงการสอบถ้อยคำของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญก่อนนำไปสู่การวินิจฉัย ข้อเท็จจริง ทั้งนี้ ในขั้นตอนการสอบถ้อยคำของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องถือได้ว่าเป็นขั้นตอนตามกฎหมาย ที่อาจส่งผลกระทบต่อสิทธิของเจ้าหน้าที่อย่างมีนัยยะสำคัญ เนื่องจากข้อเท็จจริงที่ได้จากการให้ถ้อยคำ ดังกล่าวอาจถูกนำไปใช้หรืออ้างอิงในขั้นตอนหรือกระบวนการพิจารณาตามกฎหมายซึ่งทำให้เจ้าหน้าที่มี ความรับผิดชอบตามกฎหมาย กฎหมายจึงกำหนดให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด ต้องให้โอกาสแก่เจ้าหน้าที่ในการแสดงหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความจริงได้อย่างเต็มที่เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม แก่ตัวเจ้าหน้าที่ ซึ่งหลักการดังกล่าวนี้ถือเป็นมาตรการในการให้ความคุ้มครองสิทธิแก่เจ้าหน้าที่ การแจ้งให้ เจ้าหน้าที่ทราบถึงสิทธิที่พึงมีและสิทธิที่จะต้องได้รับความคุ้มครองจึงเป็นหน้าที่ที่สำคัญที่สุดประการหนึ่ง ที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดจะต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัดโดยไม่อาจเพิกเฉยหรือละเลยได้ เนื่องจากระบวนการดังกล่าวอาจก่อให้เกิดผลประโยชน์หรือผลกระทบต่อประชาชน เจ้าหน้าที่และหน่วยงานของรัฐ ซึ่งหากละเลยไม่ปฏิบัติตามหลักการที่กฎหมายกำหนดอาจส่งผลให้กระบวนการสอบสวนไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ข้อเสนอแนะคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการแจ้งสิทธิตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ผู้ให้ถ้อยคำในการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามข้อ ๑๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย หลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ (ต่อ)

หรืออาจทำให้กระบวนการสอบสวนเสียไป และอาจทำให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมถึงหน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหายภายหลัง ซึ่งในบางกรณีอาจร้ายแรงจนเป็นเหตุทำให้ไม่สามารถเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้น หรือไม่สามารถทำให้ความเสียหายของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกลับคืนสู่สภาพเดิมได้

๒) ข้อเสนอแนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ มีเจตนารมณ์ในการให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในกรณีที่เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของตนโดยการเยียวยาผู้เสียหายแทนเจ้าหน้าที่ทำให้เจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดเป็นการส่วนตัว อันเป็นการสร้างความเป็นธรรม และสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานให้แก่เจ้าหน้าที่ อย่างไรก็ตาม ในขั้นตอนการดำเนินการกระบวนการสอบสวน เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องอาจไม่สามารถใช้สิทธิของตนซึ่งกฎหมายได้รับรองคุ้มครองไว้ได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากไม่ได้รับแจ้งถึงสิทธิดังกล่าวหรือไม่สามารถเข้าใจถึงสภาพแห่งสิทธิที่ตนพึงมีตามกฎหมาย เป็นเหตุทำให้ไม่ได้รับความเป็นธรรมตามสมควร กับทั้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ ยังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าว จึงทำให้การดำเนินการเกี่ยวกับกระบวนการสอบสวน และการดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายเกิดข้อบกพร่องอันเป็นการกระทบสิทธิและส่งผลต่อการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และอาจส่งผลให้กระบวนการสอบสวนไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรืออาจทำให้กระบวนการสอบสวนเสียไป และอาจทำให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมถึงหน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหายในภายหลัง จึงเห็นสมควรจัดทำแนวทางปฏิบัติในการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดให้เป็นไปตาม ข้อ ๑๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ในกรณีการแจ้งสิทธิตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ผู้ให้ถ้อยคำในการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดซึ่งจะเป็นประโยชน์ในงานราชการของกรมทางหลวงต่อไป

๓) ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การจัดให้มีแนวทางปฏิบัติในการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดให้เป็นไปตาม ข้อ ๑๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ จะเพิ่มพูนและเสริมสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ในกรณีการแจ้งสิทธิตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ผู้ให้ถ้อยคำในการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย สามารถให้ความเป็นธรรมและคุ้มครองสิทธิตามที่กฎหมายรับรองให้แก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย รวมถึงทำให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดสามารถเข้าถึงข้อมูลที่สามารถเป็นประโยชน์ต่อการวินิจฉัยประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการสอบสวน ทำให้สามารถวินิจฉัยชี้ขาดเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ได้ถูกต้องครบถ้วน และเป็นการลดโอกาสในการเกิดข้อพิพาทเกี่ยวกับประเด็นการสอบสวน อีกทั้งยังเป็นการลดข้อพิพาทที่อาจเป็น

ชื่อข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการแจ้งสิทธิตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ผู้ให้ถ้อยคำในการสอบข้อเท็จจริง
ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามข้อ ๑๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย
หลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ (ต่อ)

ประเด็นโต้แย้งในชั้นการพิจารณาของศาล รวมทั้งเป็นการลดโอกาสที่จะทำให้กระบวนการสอบสวนไม่ชอบ
ด้วยกฎหมายหรือกระบวนการสอบสวนเสียไป อันอาจเป็นเหตุทำให้ราชการและผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับความเสียหายได้
และอีกเหตุผลที่สำคัญคือ จะทำให้การดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดสอดคล้องกับเจตนารมณ์
และความมุ่งหมายที่สำคัญที่สุดของพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙
ในการให้ความคุ้มครองสิทธิของเจ้าหน้าที่

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นถูกต้องและเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)..... (ผู้ขอรับการประเมิน)

(นางวาณี สุนพงษ์ศรี)

(วันที่ ๒๗ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗)

(ลงชื่อ)..... (ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล)

(นายเอกพจน์ นวมจิต)

(วันที่ ๒๗ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗)